

NEGERTJES — SLAAPKOPJES.

Onder de negers, die in Afrika wonen, heerscht een vreeselijke ziekte, de slaap-ziekte. De meeste lijdens sterven. Waar doktoren gevestigd zijn, gaan de zieken er toch altijd te laat naar toe, want ze herkennen de ziekte niet gauw genoeg bij zichzelf, en al komen ze gauw bij den dokter, dan herkent de dokter de ziekte lang niet dadelijk. Waarom niet? Omdat de ziekte begint met sufheid en slaperigheid en ieder, die de negers kent, weet, dat ze ook onder gewone omstandigheden slaperig zijn.

Die wijsheid heb ik niet uit mezelf; dat heb ik gelezen in een artikel van een heel knappen dokter, die over het bloed en de sporen van ziekten in het bloed schreef. En die dokter vertelde een grappige bijzonderheid: In de Afrikaansche scholen voor de negertjes, meest Engelsche scholen, moet de eene helft van de klas altijd zingen, alsmaar zingen. En dan werkt de andere helft. Totdat de rollen verwisseld worden. En zoo den heelen dag door. De heele negerschool davert voortdurend van het gezang. Waarom? Omdat, als men even het zingen staakte, de heele klas al spoedig in diepen slaap verzonken zou zijn.

Is het niet grappig? Als ik schooljuffrouw was voor zoo'n negerklas, dan waagde ik 't er eens op, zoo nu en dan — o, dan al die zwarte kroesbolletjes zoo rustig en zalig op den lessenaar!

NANNIE VAN WEHL.